



**REPUBLIKA HRVATSKA
MINISTARSTVO MORA,
PROMETA I
INFRASTRUKTURE**

10000 Zagreb, Prisavlje 14

**Uprava pomorske i unutarnje plovidbe,
brodarstva, luka i pomorskog dobra**

KLASA: UP/II-342-22/16-02/35

URBROJ: 530-03-2-1-17-2

Zagreb, 13. siječnja 2017. godine

LUČKA UPRAVA DUBROVNIK	
DUBROVNIK PORT AUTHORITY	
BROJ	DATUM
150/17	17.01. 2017.

Ministarstvo mora, prometa i infrastrukture Republike Hrvatske, nadležno temeljem:

- članka 15. Zakona o ustrojstvu i djelokrugu ministarstava i drugih središnjih tijela državne uprave ("Narodne novine", br. 150/11).

- članka 27. Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama ("Narodne novine", br. 158/03, 141/06 i 38/09)

- članka 96. stavak 1. Zakona o općem upravnom postupku ("Narodne novine", br. 47/09);

povodom žalbe trgovačkog društva „DUBROVNIK INTERNATIONAL CRUISE PORT INVESTMENT“ d.o.o. Zagreb, zastupano po Odvjetničkom društvu „Marković i partneri“ d.o.o. iz Zagreba, izjavljene protiv Odluke Upravnog vijeća Lučke uprave Dubrovnik, broj 9802-3/2016 OPP 199854 od 20. srpnja 2016. godine koja, donosi.

RJEŠENJE

I Usvaja se kao djelomično osnovana žalba trgovačkog društva „DUBROVNIK INTERNATIONAL CRUISE PORT INVESTMENT“ d.o.o. Zagreb, zastupano po Odvjetničkom društvu „Marković i partneri“ d.o.o. iz Zagreba

II Poništava se Odluka Upravnog vijeća Lučke uprave Dubrovnik broj 9802-3/2016 OPP 199854 donesena na Sjednici broj 98, točka dnevnog reda 98/2,3 od 20. srpnja 2016. godine.

III Poništava se Odluka Upravnog vijeća Lučke uprave Dubrovnik broj 9802-2/2016 OPP 199853 donesena na Sjednici broj 98, točka dnevnog reda 98/2,2 od 20. srpnja 2016. Godine

IV Poništava se Odluka Upravnog vijeća Lučke uprave Dubrovnik broj 9802-1/2016 OPP 199852 donesena na Sjednici broj 98, točka dnevnog reda 98/2,1 od 20. srpnja 2016. godine

Obrazloženje

Ovo tijelo je dana 08 kolovoza 2016. Godine zaprimilo žalbu trgovačkog društva DUBROVNIK INTERNATIONAL CRUISE PORT INVESTMENT" d.o.o. Zagreb, zastupano po Odvjetničkom društvu „Marković i partneri“ d.o.o. iz Zagreba izjavljenu protiv Odluke Upravnog vijeća Lučke uprave Dubrovnik, broj: broj 9802-3/2016 OPP 199854 donesena na Sjednici broj 98, točka dnevnog reda 98/2,3 od 20. srpnja 2016. godine (u daljnjem tekstu Pobjijana Odluka)

Pobijanom Odlukom je navedeno da je „Predugovor ugovoru o koncesiji za putnički terminal Gruž izvan snage jer je Predugovor automatski raskinut dana 15. srpnja 2016. godine, u .00.01 sati temeljem članka 2.5(a) Aneksa br. 1 Predugovoru povezanog s Predugovorom Ugovoru o koncesiji za Putnički terminal Gruž“.

U obrazloženju Pobjijane Odluke navedeno je da je ista donesena temeljem članka 2.5 (a) Aneksa br. 1. Predugovoru“ povezano uz Predugovor Ugovoru o koncesiji za Putnički terminal Gruž i Zaključka Upravnog vijeća Lučke uprave Dubrovnik, UV br 98/2.1 i 98/2.2 od 20. srpnja 2016.

Protiv Pobjijane Odluke Upravnog vijeća Lučke uprave Dubrovnik, žalbu je podnijelo trgovačkog društva DUBROVNIK INTERNATIONAL CRUISE PORT INVESTMENT“ d.o.o. Zagreb, putem opunomoćenog zastupnika, te u istoj, pored ostalog, navodi slijedeće:

- da je Pobjijanom Odlukom odlučeno o pravima i obavezama podnositelja žalbe kao ugovorne strane Predugovora vezano uz Ugovor o koncesiji za razvoj, poslovanje i upravljanje Putničkim terminalom Gruž u luci Gruž kojeg su Lučka uprava Dubrovnik kao Davatelj koncesije i žalitelj kao koncesionar sklopili dana 15. veljače 2016. godine kako je isti izmijenjen Aneksom br. 1. Predugovoru koji je sklopljen dana 13. travnja 2015. godine.

- Predmetni Predugovor je sklopljen temeljem Odluke Upravnog vijeća Lučke uprave Dubrovnik, broj 9302-189800/2015 od 13. listopada 2015. godine o dodjeli koncesije u svrhu izgradnje i gospodarskog korištenja pomorskog dobra, te obavljanja lučkih i ostalih gospodarskih djelatnosti na pomorskom dobru u luci Dubrovnik-k.o. Gruž, kako je ista izmijenjena Odlukom o izmjeni koncesije od 21. prosinca 2015. godine.

- Iz navedenog je nesporno da se Pobjijanom Odlukom odlučuje o pravima i obavezama Podnositelja žalbe kao ovlaštenika koncesije iz Predugovora, Odluke o dodjeli koncesije kao i Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama (u daljnjem tekstu Zakon), te je nesporno da ista predstavlja upravni akt.

- Pobjijana Odluka donesena je bez obaveznog prethodnog postupka te ne sadrži sve elemente upravnog akta propisane Zakonom o općem upravnom postupku (ne sadrži uputu o pravnom lijeku) što je protivno članku 12. ZUP-a

- Upravno vijeće Lučke uprave Dubrovnik je pobijanom Odlukom onemogućilo žalitelja u svom pravu na očitovanje, te su istom zbog toga povrijeđena njegova prava kao i osnovnih načela upravnog postupaka.

- Prema odredbi članka 2.5. Predugovora vezano za Ugovor o koncesiji za razvoj, poslovanje i upravljanje Putničkim terminalom Gruž u luci Gruž, koji je sklopljena dana 15. veljače 2016. godine, kako je isti izmijenjen Aneksom br. 1. Predugovoru sklopljenom dana 13. travnja 2016. godine ugovorne strane su preuzele obveze dogovoriti konačni i usuglašeni tekst Ugovora o koncesiji prije 15. srpnja 2016. godine ili bilo kojeg drugog datuma koje ugovorne strane dogovore u pisanom obliku, najkasnije do 14. srpnja 2016. godine, a u protivnom će se ugovor raskinuti.

- Navedena odredba Predugovora ne obvezuje ugovorne strane na potpisivanje i sklapanje Ugovora o koncesiji jer je rok za isti temeljem Odluke o dodjeli koncesije i Predugovora određen za 9. listopada 2017. godine.

- Za ispunjenje obveze iz citiranog članka Predugovora dovoljno je da se ugovorne strane usuglase oko teksta Ugovora o koncesiji, koji će se sklopiti po ispunjenju ostalih uvjeta Odluke o dodjeli koncesije i Predugovora.

- Podnositelj žalbe je dana 14.07.2016. Lučkoj upravi Dubrovnik dostavio Izjavu o suglasnosti na tekst Ugovora o koncesiji i ispunjenju uvjeta iz članka 2.5. Predugovora od 15. veljače 2016. godine, te je time ispunjen uvjet iz članka 2.5. Predugovora s obzirom da je žalitelj kao koncesionar prihvatio tekst Ugovora o koncesiji koji je predložio Davatelj koncesije, a što je potvrđeno i dopisom Lučke uprave Dubrovnik brl 196-199540/2016 od 15. srpnja 2016. godine u skladu sa izjavama ugovornih strana.

- Sukladno navedenom nesporno je da je Pobjijana Odluka u cijelosti nepotrebna i protivna načelima ugovornih odnosa o kojima niti jedna ugovorna strana ne može jednostrano donositi zaključke ili odluke već to ugovorne strane moraju učiniti suglasno.

- Pobjijana Odluka se temelji na verziji Aneksa br. 1. Predugovora koji nije potpisan od strane žalitelja, te na hrvatskoj verziji Predugovora iako su ugovorne strane dogovorile da će za odnose ugovornih strana u svezi Predugovora biti mjerodavna engleska verzija teksta.

- Upravno vijeće Lučke uprave Dubrovnik nije nadležno niti ovlašteno za donošenje Odluke odnosno zaključka o ispunjenju uvjeta koje su Lučka uprava Dubrovnik i podnositelj dogovorili odredbama Predugovora, jer isto nije dano u ovlast Upravnom vijeću temeljem Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama i Zakonom o koncesijama, kao i Uredbom o postupku davanja koncesije na pomorskom dobru (u daljnjem tekstu Uredba) kao niti Statutom Lučke uprave Dubrovnik. Prema citiranim propisima ravnatelj Lučke uprave predstavlja i zastupa Lučku upravu, te je izjava ravnatelja Lučke uprave od 15. srpnja 2016. godine jedina mjerodavna za odnose između ugovornih strana.

- Niti jedan mjerodavni propis ne daje ovlast Upravnom vijeću Lučke uprave za donošenje pobjijane Odluke koja u svakom slučaju dira u prava podnositelja žalbe, kao ovlaštenika koncesije prema odredbama Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama, Uredbe kao i konačne i pravomoćne Odluke o davanju koncesije.

- Kako su ugovorne strane nesporno dogovorile konačni i usuglašeni tekst Ugovora o koncesiji što je potvrdio i predstavnik i zastupnik Lučke uprave Dubrovnik koji se treba sklopiti najkasnije do 9. listopada 2017. godine, nema pravne osnove za donošenje Pobjijane Odluke

Žalitelj na osnovu svega navedenog smatra da je Pobijana Odluka nezakonita jer je pogrešno primijenjeno materijalno pravo koje je primjenjivo na odnos Lučke uprave Dubrovnik kao davatelja koncesije i žalitelja kao ovlaštenika koncesije, te stoga predlaže da drugostupanjsko tijelo usvoji predmetnu žalbu te Pobjanu Odluku Upravnog vijeća Lučke uprave Dubrovnik br. UV 98/2.1 od 20. srpnja 2016. godine oglasi ništavom, a podredno da iste u cijelosti ukine i poništi.

ŽALBA TRGOVAČKOG DRUŠTVA „DUBROVNIK INTERNATIONAL CRUISE PORT INVESTMENT“ D.O.O. ZAGREB, JE DJELOMIČNO OSNOVANA

Upravno vijeće Lučke uprave Dubrovnik je na svojoj 93. Sjednici održanoj dana 13. listopada 2015. godine donijelo Odluku o dodjeli koncesije u svrhu izgradnje i gospodarskog korištenja pomorskog dobra te obavljanja lučkih i ostalih gospodarskih djelatnosti na pomorskom dobru u luci Dubrovnik-k.o. Gruž trgovačkom društvu „DUBROVNIK INTERNATIONAL CRUISE PORT INVESTMENT“ d.o.o., Zagreb, Savska cesta 106. (u daljnjem tekstu: Koncesionar), Broj : 9302-189800/2015 od 13. listopada 2015. godine, a temeljem pregleda i ocjene Stručnog povjerenstva za koncesije na pomorskom dobru u Lučkoj upravi Dubrovnik od 01. listopada 2015. godine.

Predmetnom Odlukom Koncesionar je stekao pravo obavljanja slijedećih lučkih i gospodarskih djelatnosti na području Luke Dubrovnik-k.o. Gruž:

- Izgradnja i gospodarsko korištenje pomorskog dobra u luci Dubrovnik-Gruž
- Ukrcaj i iskrcaj putnika uz upotrebu lučke prekrcajne opreme i
- Obavljanje ostalih gospodarskih djelatnosti koje su u funkciji razvoja pomorskog prometa i djelatnosti ukrcaja i iskrcaja putnika

Člankom VII predmetne Odluke ovlašten je ravnatelj Lučke uprave Dubrovnik da u roku od 30 dana od dana donošenja Odluke (do 13.11.2015.) sklopi s Koncesionarom predugovor Ugovoru o koncesiji kojim će se regulirati bitni sastojci Ugovora o koncesiji.

Člankom VIII predmetne Odluke propisano je da će se Ugovor o koncesiji s Koncesionarom sklopiti najkasnije do 9 listopada 2017. godine, a istim će se definirati prava i obaveze Davatelja koncesije i Koncesionara.

Sukladno članku VII Odluke o koncesiji, Lučka uprava Dubrovnik kao davatelj koncesije (zastupana po g. Antunu Asiću, ravnatelju), te Koncesionar zastupan po g. Arpak Demircan, Predsjedniku Uprave, a on po g. Saygin Narin na temelju posebne punomoći, te g. Dragos Victor Stefanuscu kao član Uprave, sklopili su dana 15. veljače 2016. godine Predugovor Ugovora o koncesiji za putnički terminal Gruž (u daljnjem tekstu: Predugovor)

Uvidom u hrvatski prijevod predmetnog Predugovora, ovo tijelo je utvrdilo da Točka 2.5 Predugovora glasi:

„ne dovodeći u pitanje druga prava (ako postoje) Davatelja koncesije na temelju članka 2. Ponudbenog jamstva, u slučaju da Ugovorne strane ne uspiju dogovoriti konačni i usuglašeni tekst Ugovora o koncesiji prije 15. travnja 2016. Ili bilo kojeg drugog datuma kojeg Ugovorne strane sporazumno dogovore u pisanom obliku najkasnije do 14. Travnja 2016.;

- (a) ovaj Predugovor raskinut će se bez ikakvih obveza (posebice obveze na naknadu štete) bilo koje Ugovorne strane prema drugoj Ugovornoj strani; te
- (b) Niti Davatelj koncesije neće imati pravo podnijeti na naplatu Ponudbeno jamstvo niti Koncesionar neće imati pravo podnijeti na naplatu Zadužnice vezano uz ili u odnosu na raskid ovog Predugovora i propust da se sklopi Ugovor o koncesiji

Dana 13.04.2016. godine, navedene ugovorne strane potpisnice Predugovora potpisale su Aneks br. 1. Predugovoru vezano uz Ugovor o koncesiji za razvoj, poslovanje i upravljanje Putničkim terminalom Gruž u luci Dubrovnik, broj U19-01/2016 opp 196179 (u daljnjem tekstu: Aneks).

Predmetnim Aneksom izmijenjena je točka 2.5 Predugovora na način da ista glasi:

„ne dovodeći u pitanje druga prava (ako postoje) Davatelja koncesije na temelju članka 2. Ponudbenog jamstva, u slučaju da Ugovorne strane ne uspiju dogovoriti konačni i usuglašeni tekst Ugovora o koncesiji prije 15. srpnja 2016. Ili bilo kojeg drugog datuma kojeg Ugovorne strane sporazumno dogovore u pisanom obliku najkasnije do 14. srpnja 2016.;

- (a) ovaj Predugovor raskinut će se bez ikakvih obveza (posebice obveze na naknadu štete) bilo koje Ugovorne strane prema drugoj Ugovornoj strani; te
- (b) Niti Davatelj koncesije neće imati pravo podnijeti na naplatu Ponudbeno jamstvo niti Koncesionar neće imati pravo podnijeti na naplatu Zadužnice vezano uz ili u odnosu na raskid ovog Predugovora i propust da se sklopi Ugovor o koncesiji.

Ostale odredbe Predugovora koje nisu izmijenjene ovim Aneksom br. 1 ostaju u cijelosti na snazi i učinku u svakom pogledu“.

Dana 20. srpnja 2016. godine Upravno vijeće Lučke uprave Dubrovnik održalo je svoju 98. sjednicu. Iz Zapisnika ša navedene sjednice razvidno je da je jedna od točaka dnevnog reda bilo i donošenje odluka i zaključaka u svezi Predugovora Ugovoru o koncesiji za putnički terminal Gruž“. Sukladno zaključcima sa navedene sjednice Upravno vijeće je donijelo Odluke iz točaka II-IV izreke ovog rješenja.

Glede žalbenih navoda žalitelja ovo tijelo ističe slijedeće:

Člankom 54. Zakona propisano je da upravno vijeće Lučke uprave donosi odluku o javnom prikupljanju ponuda za davanje koncesije i odlučuje o davanju koncesija sukladno odredbama Zakona.

Člankom 14. predmetne Uredbe propisano da davatelj koncesije odlučuje o pokretanju postupka davanja koncesije donošenjem odluke o javnom prikupljanju ponuda.

U svezi navedenog nesporno je da je postupak donošenja Odluke o koncesiji upravni postupak na kojeg se primjenjuju odredbe Zakona o općem upravnom postupku (NN br. 47/09).

Člankom 96. stavak 1. ZUP-a propisano je da se o upravnoj stvari odlučuje rješenjem, dok je u stavku 2. Istog članka propisano da sukladno zakonu, akt kojim se odlučuje o upravnoj stvari može imati i drugi naziv.

Dakle kako se u pravnoj stvari davanja koncesije za gospodarsko korištenje pomorskog dobra odlučuje Odlukom o dodjeli koncesije, to je nesporno da se jedino Odluka o dodjeli koncesije može smatrati pravnim aktom u smislu odredaba ZUP-a

Člankom 25. Zakona propisano je da na osnovi odluke o koncesiji davatelj koncesije i ovlaštenik sklapaju ugovor o koncesiji. Ugovorom o koncesiji u skladu s odlukom o koncesiji uređuje se bliža namjena za koju se daje koncesija, uvjeti koje u toku trajanja koncesije mora udovoljavati ovlaštenik koncesije, visina i način plaćanja naknade za koncesiju, jamstva ovlaštenika koncesije, druga prava i obveze davatelja i ovlaštenika koncesije.

Dakle sklapanje ugovora o koncesiji je nastavak postupka dodjele koncesije nakon donošenja Odluke o koncesiji kojim se navedena Odluka razrađuje. Isto vrijedi i za sklapanje predugovora. Stoga prema mišljenju ovog tijela Pobjana Odluka Upravnog vijeća Lučke uprave Dubrovnik, kao i Odluke iz točaka III i IV izreke ovog rješenja nisu upravni akti u smislu članka 96. ZUP-a, nego se mogu smatrati Odlukama koje Upravno vijeće Lučke uprave kao jedno od tijela lučke uprave propisane člankom 51. Zakona donose o svom radu (pojedinačni akt poslovanja), odnosno konkretno mogu se smatrati aktima kojima Upravno vijeće tumači odredbe Predugovora i Aneksa koje je ravnatelj Lučke uprave dužan donijeti temeljem predmetne Odluke o davanju koncesije.

Međutim bez obzira na to što se po mišljenju ovog tijela navedene Odluke ne mogu smatrati upravnim aktima, ovo Ministarstvo sukladno članku 27. Zakona ima ovlaštenje da raspravlja sva pitanja koja se tiču izvršavanja Odluke o koncesiji, pa time i o tumačenju pojedinih odredbi Ugovora o koncesiji, a u predmetnom slučaju i Predugovora i Aneksa ugovora, a to znači i pitanja koja je Koncesionar kao ovlaštenik koncesije naveo u predmetnoj žalbi.

U konkretnom slučaju Pobjanom Odlukom konstatirano je da Predugovor ugovoru o koncesiji za putnički terminal Gruž izvan snage jer je Predugovor automatski raskinut dana 15. srpnja 2016. godine, u 00.01 sati temeljem članka 2.5(a) Aneksa br. 1 Predugovoru povezanog s Predugovorom Ugovoru o koncesiji za Putnički terminal Gruž" a sukladno Odluci broj 9802-2/2016 OPP 199853 (točka III izreke rješenja) kojom je zaključeno da NIJE dogovoren konačni i usuglašeni tekst Ugovora o koncesiji za Putnički terminal Gruž do 23 h i 59 min 14. srpnja 2016. godine".

Međutim, uvidom u cjelokupnu predmetnu dokumentaciju ovo tijelo je utvrdilo da je žalitelj Lučkoj upravi Dubrovnik dostavio Izjavu o suglasnosti na tekst Ugovora o koncesiji i ispunjenju uvjeta iz članka 2.5. Predugovora od 15. veljače 2016. godine. U predmetnoj Izjavi navodi se, između ostalog, da su žalitelj kao Koncesionar „suglasni sa tekstom Ugovora o koncesiji kojeg je Lučka uprava Dubrovnik, kao davatelj koncesije, predložio i poslao nam dana 25. ožujka 2016. godine pod nazivom „Dubrovnik_Concession Agreement_Draft 9“ zajedno sa izmjenama predloženim dana 1. srpnja 2016. godine u dokumentu pod nazivom „Legal Issues“ 1_7_2016. Time je ispunjen uvjet iz članka 2.5. Predugovora kojeg smo sklopili dana 15. veljače 2016. godine kao je isti izmijenjen Aneksom br. 1. Predugovoru od 13. travnja 2016. godine, obzirom da su Ugovorne strane dogovorile konačni i usuglašeni tekst Ugovora o koncesiji u skladu sa uvjetima i rokovima Predugovora te Odluke o dodjeli koncesije od 13. listopada 2015., zajedno sa izmjenama od 11. studenog 2015., te 21. prosinca 2015. godine".

Dakle, iz predmetne Izjave je razvidno da žalitelj potvrđuje da u potpunosti prihvaća tekst Ugovora o koncesiji kojeg je predložila Lučka

uprava, što znači da su obje ugovorne strane uspjele dogovoriti konačni i usuglašeni tekst Ugovora o koncesiji.

U svezi trenutka kada se smatra da su stranke uspjele dogovoriti tekst Ugovora o koncesiji, iz dopisa ravnatelja Lučke uprave Dubrovnik broj 196-199540/2016 od 15.7.2016. godine razvidno je da je „predmetna Izjava dostavljena dana 14. srpnja 2016. godine putem elektronske pošte“.

To isto potvrđuje i Zapisnik sa 98. Sjednice Upravnog vijeća (točka 2.2 na str 4) u kojem je navedeno da je iz „komunikacije koja je išla isključivo mailom razvidno da je Lučka uprava Dubrovnik od društva DICPI d.o.o. (žalitelj) Prijedlog ugovora o koncesiji dobila 14.07.2016. godine“

Spomenuti navod iz Zapisnika nije u potpunosti točan jer je razvidno da je tog dana žalitelj dostavio Izjavu kojom potvrđuje suglasnost sa prijedlogom Lučke uprave, a ne radi se o prijedlogu žalitelja kako je to pogrešno navedeno u Zapisniku.

U predmetnoj točki Zapisnika navedeno je da je ravnatelj Lučke uprave Dubrovnik izričito potvrdio da „je došlo do usuglašenog teksta Ugovora o koncesiji za putnički terminal u Gružu“.

Bilo kako bilo nesporno je da je predmetna Izjava žalitelja zaprimljena elektronskom poštom kod Lučke uprave dana 14.07.2016. godine.

Točkom 13.2. Predugovora izričito je navedeno da „osim kad je ovim Predugovorom drugačije utvrđeno, sve obavijesti ili druge razmjene informacija koje su predviđene člankom 13.1 Predugovora mogu se dostavljati

- a) Neposredno
- b) Faksom ili
- c) Preporučeno poštom

Sukladno tome ovo tijelo smatra da je predmetna Izjava žalitelja koja je dostavljena elektronskom poštom Lučkoj upravi, a što su potvrdili i ravnatelj i Upravno vijeće Lučke uprave, dana 14.07.2016. predstavlja trenutak kada je predmetna Izjava postala pravo obvezujuća za obje ugovorne strane, odnosno trenutak kada su obje ugovorne strane dogovorile konačni i usuglašeni tekst Ugovora o koncesiji

Stoga se, okolnost da je žalitelj predmetnu Izjavu dostavio u originalu tek 15.07.2016. godine ne može smatrati razlogom za zaključak Upravnog vijeća da ugovorne strane nisu uspjele dogovoriti konačni i usuglašeni tekst Ugovora o koncesiji do 14.07.2016. godine odnosno prije 15.07.2016. kako je to navedeno u Aneksu.

Stoga je stav žalitelja da je Pobjana Odluka u cijelosti nepotrebna i protivna načelima ugovornih odnosa o kojima niti jedna ugovorna strana ne može jednostrano donositi zaključke ili odluke već to ugovorne strane moraju učiniti suglasno, u potpunosti osnovan.

Osnovan je i stav žalitelja da točka 2.5. Aneksa i Predugovora ne obvezuje ugovorne strane na potpisivanje i sklapanje Ugovora o koncesiji jer je rok za isti temeljem Odluke o dodjeli koncesije i Predugovora određen za 9. listopada 2017. godine, te da je za ispunjenje obveze iz citirane točke Predugovora i Aneksa dovoljno da se ugovorene strane usuglase oko teksta Ugovora o koncesiji, koji će se sklopiti po ispunjenju ostalih uvjeta Odluke o dodjeli koncesije i Predugovora, a što su one i postigle kako to proizlazi iz navedene Izjave žalitelja.

Glede iskaza žalitelja da Upravno vijeće nije nadležno niti ovlašteno za donošenje Odluke odnosno zaključka o ispunjenju uvjeta koje su Lučka uprava Dubrovnik i podnositelj dogovorili odredbama Predugovora, jer isto nije dano u ovlast Upravnom vijeću, ovo tijelo ističe da je člankom 51. Zakona propisano da su tijela Lučke uprave Upravno vijeće i ravnatelj. Nadalje člankom 56. Zakona propisano je da ravnatelja imenuje Upravno vijeće na prijedlog ministra nadležnog za poslove mora na razdoblje od četiri godine.

Dakle iako je predmetnom Odlukom o dodjeli koncesije izričito navedeno da je ravnatelj ovlašten sklapati Predugovor a time i Aneks Predugovora (kojeg je ravnatelj i potpisao), a što bi ukazivalo na zaključak da je obaveza tumačenja odredbi Predugovora a time i Aneksa prvenstveno na strani ravnatelja, prema mišljenju ovog tijela ne može se otkloniti pravo Upravnom vijeću kao tijelu koje imenuje i razrješava ravnatelja da se očituje po pitanju pojedinih odredbi kako Ugovora o koncesiji tako i Predugovora a time i Aneksa Predugovora. Stoga ovo tijelo smatra da je predmetna žalba u tom dijelu neosnovana.

Iskaz žalitelja da se Pobjana Odluka se temelji na verziji Aneksa br. 1. Predugovora koji nije potpisan od strane žalitelja je u potpunosti neosnovan jer je iz predmetnog spisa razvidno da je tekst Aneksa br. 1. Predugovora i na engleskom i na hrvatskom jeziku uredno potpisan i ovjeren od obiju ugovornih strana, a što znači da isti pravno vezuje obje strane. Pored toga valja istaći i činjenicu da se žalitelj u svojoj Izjavi o suglasnosti na tekst Ugovora o koncesiji i ispunjenju uvjeta iz članka 2.5. Predugovora od 15.veljače 2016. godine pozvao na predmetni Aneks Predugovora. Stoga je u tom dijelu žalba neosnovana.

Zaključno, ovo tijelo smatra nespornim da sve tri Odluke Upravnog vijeća Lučke uprave Dubrovnik koje su navedene pod točkama II, III i IV izreke ovog rješenja nisu donesene u skladu sa tekstom Predugovora odnosno Aneksa, kao i Odluci o davanju koncesije, da su iste donesene na temelju pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, te je stoga ovo tijelo sukladno ovlaštenju iz članka 27. Zakona, ali i činjenici da isto, sukladno članku 94. Zakona, obavlja upravni nadzor nad provedbom predmetnog Zakona (dakle nad provedbom postupka dodjele koncesije na pomorskom dobru), odlučilo kao u izreci ovog rješenja.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ovog rješenja žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor podnošenjem tužbe Upravnom sudu u Splitu, u roku od 30 dana od dana dostave ovog rješenja.

Dostaviti:

1. Odvjetničko društvo
„MARKOVIĆ I PARTNERI“ d.o.o.
Zagreb, Ilica 1a
(u ime DUBROVNIK INTERNATIONAL
CRUISE PORT INVESTMENT, d.o.o.)
2. Lučka uprava Dubrovnik
Dubrovnik, Obala Pape Ivana Pavla II br, 1

SLUŽBENA OSOBA

mr.sc. Sinisa Prnjak, dipl. iur.

